

סמל הרטמן אלימלך (אלי)

970536

בן מרים וחיים

נולד ב- ג' חשוון תשי"ט 5.11.1948

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- אי טיון ונשכ"ז 9.6.1967

בקרב על תל-פאחר.

הרממן אלימלך,

בן חיים ומרים. נולד ביום ג' במרחשון תש"ט
(5.11.1948) בבודפשט, בירת הונגריה. למד בבית הספר
יסודי בהונגריה עד כיתה ג'. לאחר עלות המשפחה לארץ
בשנת 1957 סיים את לימודיו היסודיים ולאחר מכן נכנס
לבית הספר התיכון החקלאי בכפר סילבר וסיים את
לימודי כיתה א' בו. שנתיים נוספות למד בבית הספר
"עמל" בבאר שבע. השתייך לתנועת "הנוער העובד".
כאשר פרצה מלחמת ששת הימים היה באמצע שירות
החובה ואז שימש כסמל מחלקה בתפקיד פיקוד על
זחל"ם. היה אחד המפקדים התוססים בפלוגה והיווה את
חוט השדרה של מחלקתו. גם בלחימה מעל גבי הזחל"ם
וגם בהסתערות על עמדות האויב שימש דוגמא אישית
לחייליו. ביום החמישי לקרבות, הוא א' בסיון תשכ"ז
(9.6.1967), נפל בקרב שנערך בתל-פאחר שברמת
הגולן. הובא לקבורה בבית הקברות הצבאי בעפולה
ולאחר זמן הועבר למנוחת עולמים בבית הקברות
הצבאי בבאר שבע. בחוברת "חמישה שנפלו" בהוצאת
ערד הונצח זכרו.

"יהי זכרו ברוך"

קרב ההבקעה בצפון הגולן

קרב ההבקעה בצפון הגולן: "כוחות ומשימות"

תוכנית "כוחות ומשימות" של חטיבת גולני ערב קרב ההבקעה בצפון הגולן, גובשה על ידי המח"ט אל"מ יונה אפרת וקציני המטה האחרים בדלקמן: גדוד "ברק" בפיקודו של סא"ל משה (מוסה) קליין, עם 19 זחל"מים ו-9 טנקים יכבוש ב"פעולה מקדימה" את מוצב תל-פאח'ר מעורפו, ע"י פלוגות א' ו-ג', לאחר איגוף עמוק מגור-אל-עסכר אל "ציד הנפט". פלוגה ב', מוקטנת, תגלוש מתל-פאח'ר (לאחר כיבושו ע"י פלוגות א' ו-ג') מכיוון מזרח למערב ותכבוש את מוצב החוף חכיתתי בורג' בביל. רק לאחר כיבוש תל-פאח'ר ובורג' בביל על ידי לוחמי "ברק", ינוע גדוד "הבוקעים הראשון" בפיקוד סא"ל בני גבר מגור-אל-עסכר צפונה, על "דרך הפטרולים הסורית" ויכבוש את מוצב החוף בח'ניית, ואחר כך את המוצב הפלוגתי הגדול תל-עזזיאית. שני המוצבים ייכבשו מעורפם מצד מזרח. הגדוד השלישי של החטיבה, גדוד "גדעון", בפיקוד סא"ל פנחס (אלוש) נוי, נועד "לנצל הצלחה" ולפעול בשלב השני. לנוע בין תל-פאח'ר ותל-עזזיאית לאחר כיבושם ולכבוש את מוצב החוף א-סודה ואת מחנות הבניאס. פלוגת הסיוד בפיקוד סדן ראובן (רובקה) אליעז נשמרה כעתודה כללית.

קרב ההבקעה בצפון הגולן -

"התנועה אל היעד" (9 יוני 1967)

בצהרי יום ששי, ה-9 ביוני, בשעה 14.30, החל קרב ההבקעה של חטיבת גולני בצפון רמת-הגולן. גדוד "ברק" חצה את הגבול ליד "גבעת האם" (מצפון לקיבוץ כפר-סאלד), נע מזרחה בעקבות פריצת הטנקים של חטיבה 8 (בפיקוד אל"מ אלברט מנדלר) עד גור-אל-עסכר ומשם החל בשלב "התנועה אל היעד". שלב זה היה קשה ומשובש, והתנהל תחת הפגזה סורית כבדה ביותר, מלווה באש נק"ל ונ"ט. סדר התנועה השתבש, זחל"מים וטנקים נעצרו בדרך הסלעית הקשה בגלל אש האויב או בגלל סיבות אחרות, לוחמים ראשונים, שנהרגו ונפצעו, טופלו ופונו לאחור, ו"ערפלי הקרב" גבר.

בשעה 15.03 החליט המג"ד סא"ל מוסה קליין, בגלל הקשיים והאבידות הרבות בדרך אל היעד ובגלל הקושי לאתר את הדרך מעיך אדסה אל "ציד הנפט", לוותר על האיגוף העורפי-המזרחי, ולהמשיך לנוע על "תוואי ההטיה" ולעלות על מוצב תל-פאח'ר, ישירות, חזיתית מצפון-מערב. שני לוחמים, ט' משה דרימר ו"ל ורב"ט ישראל הוברמן יבדלו, קיבלו את צל"ש הרמטכ"ל על לחימתם בגדוד "ברק" בדרך לתל-פאח'ר בשלב התנועה אל היעד. בינתיים המתונו כל אותו זמן חיילי גדוד "הבוקעים הראשון" להשלמת משימת גדוד "ברק".

גדוד ברק בתל-פאחר

גדוד "ברק" בקרב תל-פאחר (9 יוני 1967)

מוצב תל-פאחר היה מוצב סורי פלוגתי מבוצר, מגודר וממוקש ובו שני חלקים: "היעד הצפוני" הגבוה והגדול יותר, ובו בונקר ראשי, תעלות קשר, עמדות מחופות, מבני מגורים ומחסני תחמושת, והיעד הדרומי, הנמוך והקטן יותר. בכל מתחם היו שבע מצודות מגודרות, רשת של בונקרים ומעברים תת-קרקעיים. מחופרים ושלוש חגורות של תעלות קשר היקפיות, מוקפות בשדות מוקשים וגדרות-תיל. על מוצב תל-פאחר הגנה פלוגת חי"ר סורית מגדוד 187 עם יחידת תותחי נ"ט 57 מ"מ, שני תול"רים, שלושה מקלעים דרקניים וסוללת מרגמות 82 מ"מ. המוצב אף קיבל אי-סיוע מכל המוצבים הסמוכים אליו: מוצבי זעורה ועיר-פית מעליו (ממזרח), בורג-בביל, ח'ירבת-א-סודה ותל-עזיאת מתחתיו (ממערב).

על-פי התוכנית היה אמור גדוד "ברק" לתקוף את המוצב מעורפו, לאחר שיעלה על "דרך הנפט" (ט.א.פ. ליון), עם שתי פלוגות: פלוגה א' אל ה"יעד הצפוני" ופלוגה ג' אל היעד הדרומי, כאשר פלוגה ב', הקטנה יותר, תנוע במאסף הטור הממונע ותתקוף בשלב שני את בורג-בביל.

המג"ד סא"ל מוסה קליין לא איתר את הדרך המובילה מעיר-אדיסה אל "דרך הנפט", ובגלל אי-סורית חזקה (אש נק"ל, מקלעים, מרגמות נ"ט וארטילריה) שפגעה בטור הממונע לאורך כל שלב ה"תנועה אל היעד", החליט המג"ד בשעה 15.03 לשנות את תוכנית ההתקפה ולעלות על היעד מכיוון צפון-מערב. בחפ"ק המח"ט התקבל דיווח על מספר הנפגעים ההולך וגדל, על כלי-הרכב המשוריינים שנפגעו ונעצרו, ועל החלטת המג"ד לשנות את תוכנית הקרב. למעשה, נפגעו או נעצרו כל תשעת הטנקים שליוו את זחל"מי גדוד "ברק" בדרך אל היעד. לפחות מחצית הזחל"מים נפגעו ונתקעו על "תוואי-ההטיה", סדר התנועה השתבש, רשת הקשר היתה עמוסה, ולוחמי גדוד "ברק" נאלצו לתקוף את מוצב תל-פאחר מלמטה למעלה, ממערב למזרח, בכוחות קטנים ומפוצלים, בקרב משובש, מאולתר ועקוב מדם. קרב בו נהרגו או נפגעו כמעט כל ה"קדקדים" (מג"ד, סמג"ד, ק. אג"ם וכל המ"פים), קרב שהוכרע בזכות אומץ-ליבם, עקשנותם ודבקותם של מפקדי-המשנה, הסמלים, המ"כים והלוחמים הפשוטים: שניים מהם, ט' דוד שיראזי ו"ל וט' אפרים יצחקיאן ז"ל, קיבלו את צל"ש הרמטכ"ל על לחימתם בתעלות תל-פאחר.

סיום הלחימה בתל-פאחר

סיום הלחימה בקרב תל-פאח'ר (9 ביוני 1967)

לאחר נפילת המג"ד החלו כוחות נוספים של גדוד "ברק" בנסיונות לאיגוף צפוני של המוצב במטרה להגיע ל"דרך הנפט" ולהסתער על המוצב ממזרח למערב ע"פ התוכנית המקורית. חיילי פלוגה ג' בפיקוד הסמג"ד והמ"פ נעו על גבי זחל"מים צפונה, לכיוון הבניאס, ועלו על "דרך הנפט" באיגוף עמוק וגדול, וחיילי פלוגה ב' שנעו במאסף הטור הממונע, חזרו מכיבוש בורג' בביל ללא קרב, נעו אחריהם באיגוף צפוני קטן יותר, והגיעו אל המוצב מעורפו. אברהם סולוביץ', סמ"פ ב', נהרג בהסתערות בכניסה ליעד הצפוני, ו"כוח שמיל" (סמ"פ א') הצליח לחבור ל"כוח אהדון" (מ"פ א') ביעד הדרומי, ויחדיו השלימו באיטיות את טיהור היעד הדרומי. המח"ט הבין ע"פ הדיווחים מן הקרב הארוך, כי מרבית מפקדי הכוחות נפגעו, וכי היעד הצפוני טרם נכבש, ועל כן החליט בשעה 16.45 להפעיל את כוח העתודה (פלס"ר וחפ"ק סמח"ט) בפיקוד סרן רובקה אליעז להשלמת הלחימה. באיגוף עמוק, מצד דרום, עלה כוח העתודה (טנק, חמישה זחל"מים ושני ג'יפים) על "דרך הנפט", הגיע למוצב בשעה 17.30, ובקרב פנים אל פנים השלים את טיהור היעד הצפוני, עד לשעה 18.20. 34 חיילים וקצינים נפלו בקרב תל-פאח'ר.

מכתב שהוציא המח"ט ללוחמי החטיבה

חטיבה ג' בולג

לוחמי החטיבה

קטן חזק הקרבות, אני בזה ותחזיק לברך הנוכח יל החץ לב, כו-ר וולחיהם
המיומנו, הדבקות והעיקריות במידה ומשום-הלוחמים, יד בכוחו גברנו על
הנויב המירכח והכבדה.

מיומנו רבות וקטנו הוסלו על החיבתנו דוחח עמדתו בכילך, כל מוקדנו
והיילינו עטו את כל הדבריו מהט ולמלה חזה.

בקרבנו חזית וקצרים בקטנו לוחמינו את מרכיו המבוצרים של ונורייב
הסורי, אשר בחך קוטנו רבות חיימו על במחוז יי. דבי הגליל העליון
דאף נקדו לחט קריו קהיבה לחסוערות היויב על מדינת יחדל, במגמה
לחמיבה. ביאורי ול - שד, ול - עזיאל, בחד' גביל, עונות
לביילט ודומיהם, חוזחו ונכבטו בידי לוחמינו, בקרבות - נצחה
פמוריה, ומעמיתו כמותו בחולדות פלחמו העולה.

לא עמדו לו ללויב הסורי יחזנוהיו הסוערתיים, והיוד הדד המוככל
נויחן לו ביד רחבה, ביאוריו החזקים והמפורט היטב, אשר הוכנו בחך
חניו רבות על מנו להכחידנו. בכוחנו כי - רב גברנו עליהם. כט חזר
עם יחידות אחרות של צה"ל סלחמו עפנו על כבוט רמז הגולן.

יחד עם גורל הנאמן נצבד את חללי החטיבה אשר לחמו כאריות במערכה
נגד הצבא הירדני ב-1967 ונגד הצבא הסורי, ב-1970 והגולן.

בביקורו בחטיבה לאחר חזק המערכה ציין זאת מרחש"ל באמרו :- "חטיבה
בולגני גילה חלק נכבד בקרבות והכריעו את גורל המלחמה. הקרבות גייהלה
וחטיבה היו מהקטיו ביותר טניהל חיל רגלים במערכה זו, במל אחידות
והיא גיאהח בזה כמאומה, לוי מיטב המטות של "בולגני". רק במיד דומיו
מקרב את הביצורים והבונקרים של המורייב, אשר לחיין איזו חטיבה קנה
הוטלה על "בולגני". כל מה נציפינו שכל המטות בחלוחו וכל המבד".

מ. ס. ק. ד. ח. ח. ח. ח.

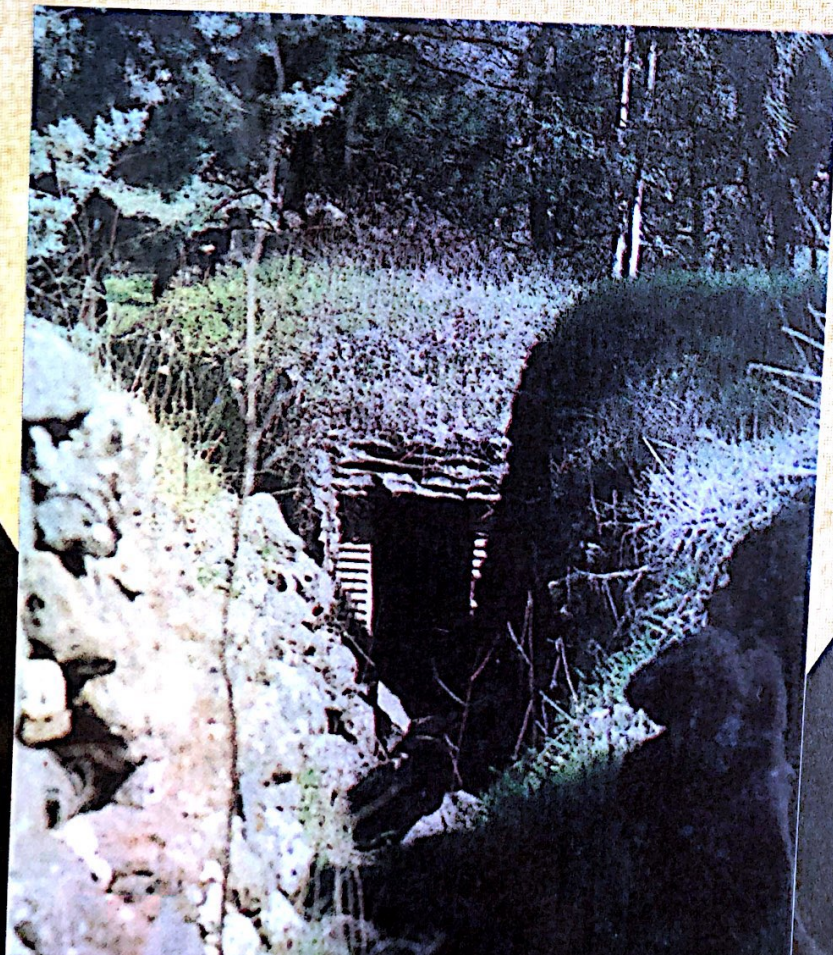
מפת הקרב על תל-פאחר

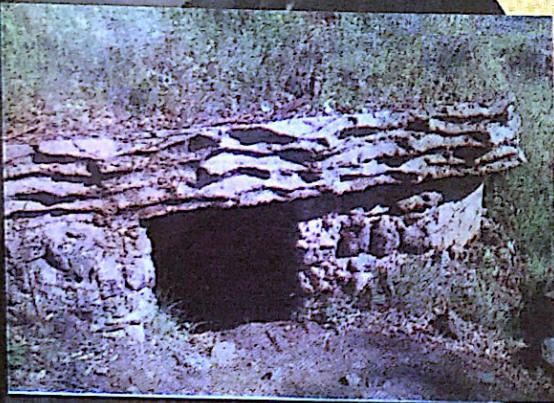
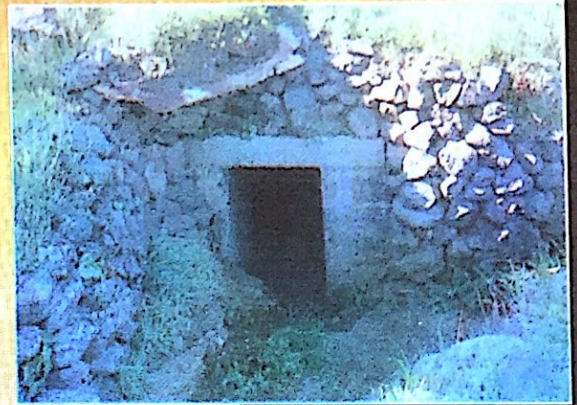
תל-פאחור

תעלות תל-פאחור

בהם נפל אלימלך ז"ל

כותבים לזכרו

1994

ספטמבר

כ"ו

אלימלך

כבד אהובי!

הטל אלימלך, הוא חסר לי וקשה לי
באצו!

אני יוצר פערות הטל
לא יחזיק, אף באט הטל
אלי, גמיר אצו גמיר באידי

אצורם לא ולך ממני
כי הוא פלי - הטל אלימלך

כל הצרכים לצבאות
הנפשי, הם מתנים אלימלך והם
הם ומחשבים, כי אלימלך
הוא חלק ממני וצורם יסלח

אלימלך

והדי

אלימלך

אליהו הרשמן

בן ארבעה חודש
נ' ציון שטאה

השליש אחרון בלג הורים
לברורים אה בן 14 יוסי ואחיו
בה 20 יהודים נשואה אהאן ארז
ובן אחי בן חודש, ען.

היום בלג 1994 ספטמבר

יוסי הרשמן נשוי עם 4 ילדים
נייהודים נשואה עם 2 ילדים.

אהו נפטרה בלג 1979 וקבורה

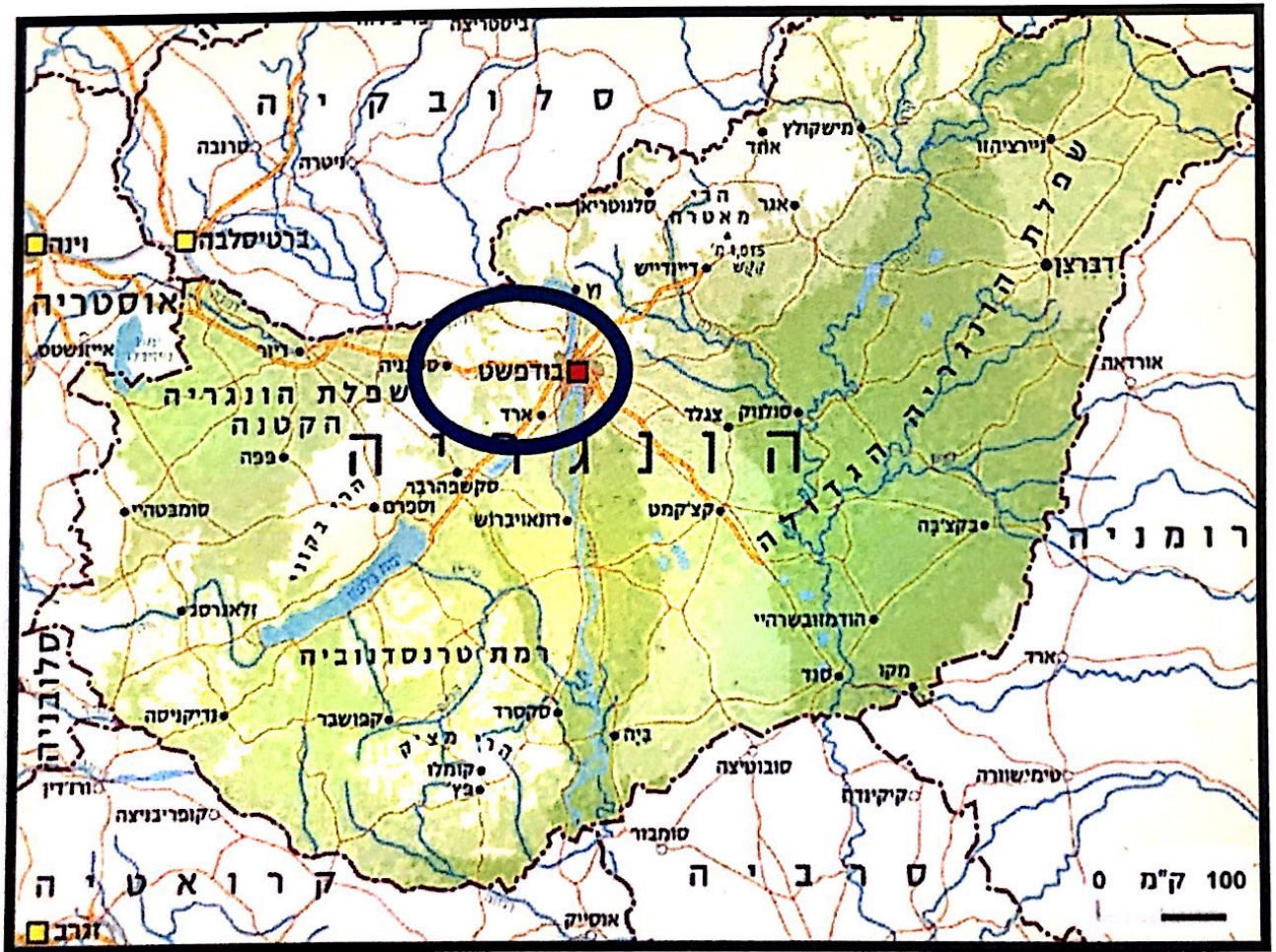
בארץ.

אהו נפטר בלג 1983 וגר

קבר בארץ.

עיר הולדתו של אלימלך ז"ל

בדפושט היא עיר הבירה והמרכז הכלכלי, התעשייתי, התחבורתי והתרבותי של הונגריה. כיום (2008) חיים בה למעלה מ-1,700,000 תושבים, שהם כ-20% מתושבי הונגריה. בשל מאזן הגירה שלילי, הן הגירה אל מחוץ לעיר, והן הגירה אל מחוץ להונגריה, הולכת אוכלוסיית העיר ופוחתת, והיא ירדה משיא של כשני מיליון תושבים באמצע שנות השמונים של המאה העשרים. סקרים דמוגרפיים חוזים כי בשנת 2015 תמנה העיר כ-1,780,000 תושבים. יישוב קדום מצוי במקום מאז המאה התשע עשרה לפני הספירה, אך העיר בדפושט המוכרת לנו כיום נוצרה מאיחוד שלוש ערים - בודה, פשט ואובודה בשנת 1873. העיר היא העיר השישית בגודלה באיחוד האירופי.

בית ספר בו למד אלימלך ז"ל

רשת עמל הוקמה ב- 1928 ע"י ההסתדרות הכללית של ארץ ישראל תחת ראשי התיבות ההיסטוריים: עבודה – מלאכה – לימודים. קבוצת עמל מעניקה מסגרת לימודית-חינוכית לכל שכבות האוכלוסייה, החל מנוער בסיכון ועד נוער מצטיין מהעילית של מדינת ישראל. קבוצת עמל מאמינה כי מערכת חינוך צריכה לתת מענה הולם ושוויוני לכל מגזרי החברה בישראל: יהודים, ערבים, דרוזים, בדווים ונוצרים, חילוניים, דתיים וחרדים.

תנועת נוער שבה השתתף אלימלך ז"ל

הנוער העובד היא תנועת נוער שהוקמה ב-17 באוקטובר 1924, בי' בתשרי תרפ"ה, בארץ ישראל על ידי בני נוער עובדים שהתאגדו במטרה להגן על עבודתם וזכויותיהם. התנועה היא תנועה בת של הסתדרות העובדים הכללית בארץ ישראל, וחלק מתנועת העבודה. בשנת 1959 התאחדה תנועת הנוער העובד עם התנועה המאוחדת וביחד הן נקראות הנוער העובד והלומד. הנוער העובד היווה את החלק הדומיננטי בתנועה המאוחדת ועל כן הנוער העובד והלומד נחשב המשך ישיר שלו.

20.6.07
אהרון ורדי
40 שנה לקרב תל פאחר

"תל הגיבורים"

משפחות שכולות, לוחמים ותיקים וצעירים בעבר ובהווה ואורחים יקרים.

המקום בו אנו נמצאים ומהלכי הקרב על תל הגיבורים הזה, ידועים ומוכרים. התעלות והבונקרים המבוצרים מספרים את אשר אירע כאן במלחמה.

היום, לאחר 40 שנה, שוב נפגשים הלוחמים והמשפחות השכולות, נזכרים, כואבים ומתרגשים כאשר פוגשים חברים לקרב.

בעמדי כאן ותיקים לפניכם, בשם הלוחמים, גיבורי גדוד 12 בחטיבת גולני, לוחמים שנאבקו וחרפו נפשם, לוחמים שנפצעו ואלה שזכו לראות את השלמת המשימה. נזכור ונאמץ אל ליבנו את לוחמי השריון, הסיירת, מפקדים מהחטיבה שלקחו חלק בכיבוש התל.

בשם הלוחמים והגיבורים האלה אומר:

למדנו מאבותינו המייסדים וראינו את מאבקה של המדינה על קיומה ועצמאותה לאורך השנים. ידענו שבכל עשור, נקראים מיטב בניה לעת מבחן לשמור על המולדת.

ואז, בשנת שישים ושבע שוב איימו על קיומנו. המצרים ריכזו כוחות בדרום, הירדנים העבירו צבא לירושלים והסורים הפגזו את יישובי אצבע הגליל.

הקרבות מתחילים, סיני נכבשת, ירושלים בידינו, אך אנו, לוחמי גולני, עוד לא תרמנו את חלקנו. חולף עוד לילה בצפייה דרוכה לקבלת הוראה. והנה עם עלות השחר הגיעה הפקודה לעלות לרמה. שעון המלחמה עבורנו החל לתקתק. לוחמי הגדוד מתייצבים אל מול המשימה אחוזי התרגשות מצד אחד ומנגד, דרוכים ומתוכים לקראת הבאות. התארגנו על ציודנו, עלינו על הזחל"מים ושעתנו לנקודות היערכות ליציאה לקרב.

ברגעים המעטים שעברנו בקרית שמונה ותושבים נופפו בידיהם להצלחתנו, עסק כל אחד מאתנו בשינון תפקידו, בשחזור התוכניות ובהנחיות מפקדיו.

לקראת חציית הגבול אנו רואים את מטוסנו מפציצים את התל המבוצר זה אחר זה, מרגמות ה 120 מ"מ מרככות את היעד, הטנקים נכנסים, המג"ד והגדוד כולו בעקבותיו.

ילדים היינו, כמעט בגיל המדינה, ללא כל ניסיון קרבי, וכעת אנחנו בתוך האש בקרב הענקים, יורים עלינו מכל הכיוונים, פגזי טנקים מתנפצים, ארטילריה ונשק שטוח מסלול פוגעים בנו, אבל אנו המצוידים בנשק הנחישות מתעקשים להתקדם לביצוע המשימה. עוד כברת דרך ואנו בתוואי ההטיה, חיילינו נפגעים ונפצעים אך ממשיכים. ואז לפתע התוכנית משתנה, המג"ד דוהר צפונה ואנחנו בכוחות חסרים אחריו, תמיד אחריו.

מטפלים תוך כדי תנועה בפצועים ובודקים מי הצליח להגיע למרגלות התל המבוצר לקראת כיבושו. זהו רגע קריטי של היתעלות רוח הלוחם על כל כלי נשק העשוי מפלדה. הדחף לעלות על היעד מלמטה למעלה, כך באמצע היום בשטח חשוף לאויב, עם רבע מהלוחמים כפי שתוכנן, רק רוח הלוחם, הדבקות והנכונות להקריב הכול, יכולים לעשות כן.

בלא מורא ופחד עולים הלוחמים במעלה התל, חלקם שוכבים על הגדרות כגשר חיי כדי שהכוח יוכל להיכנס לתעלות. מעט זמן חולף וביעד הדרומי והתל הצפוני מתנהלים קרבות מרים וקשים של קבוצות לוחמים קטנות ואף חיילים בודדים, שלעתים לא מבינים את המערכה כולה אבל יודעים את תפקידם ונלחמים זה בצד זה. עוד קטע נכבש ועוד בונקר הושמד. ואז ממזרח ומצפון מגיעות תגבורות של לוחמים שעד לא מזמן נלחמו בשטח ההשמדה וטיפלו בפצועים, התארגנו מחדש ועלו על מנת לסייע לכיבוש היעד כולו.

ריח אבק שריפה, פגזים וכדורים לכל עבר, שלוש שעות של קרב עיקש של קבוצות קטנות של לוחמים ומפקדים צעירים. לחימת פנים אל פנים של בודדים שלא הרפו, עוד מאמץ ועוד כאב ובשעה שש היעד נכבש והיה בידיו.

אספנו את מתנו ופצועינו, חברים, מפקדים וחיילים. הלב נחמץ, העצב משתלט. רק קבלת פקודה חדשה להמשיך למשימה הבאה, החזירה אותנו למציאות שעוד חיכתה לנו בהמשך המלחמה.

אין די במילים ספורות לתאר ולסכם את המערכה.

היו לנו מטוסים והיו לנו טנקים, היו לנו זחל"מים ונשק וארטילריה, היו לנו טכניקות קרב וימי תרגול אבל בסופו של יום נחרטו כאן, על תל הגיבורים הזה, סמלי הדבקות במטרה, אומץ הלב, רוח הלוחם וההקרבה. גילויי האומץ הכריעו את המערכה.

שמות הנופלים חקוקים כאן בתל ובמורשת הקרב ורבים היו הם. אך תרומתו של המפקד הישיר כמכרעת בכל מערכה היא עדות הניצחון, אזכיר ואומר בשם הלוחמים כי, בראש הכוח עמד מחנך, חבר, מפקד נערץ משכמו ומעלה - מוסה קליין. סמכנו והלכנו אחריו ונלחמנו בהשראתו.

במלחמה הזו מפקדים הלכו בראש וחיילים ניצחו את הקרב.

כלוחמים ותיקים נשיא עצה אחת לצעירים המגינים היום על החומה, ראו מעשינו, אמצו את הנכון ותקנו את אשר טעון תיקון, אבל תמיד תדעו כי זו שעתכם, על הבית הלאומי ועל נצח ישראל הנכם מופקדים.

נזכור את לוחמנו שנפלו בקרב ונצרו את נשמתם בצרור החיים.

אליאנה יעקובוביץ
בת יהודית אנה
(אחות של אבי)
היום ה- 20.08.2018

שמי עז שמ אלימלך (אבי)
הרמון גמיר יהודה שוקר
אליא.
עבד לא עבד

אליאנה - הילדים של
אליאנה

אליאנה יעקובוביץ
בת אליאנה, בת 15
בת אחיות של
אלימלך הרמון
דודן יעקובוביץ,
בן של אליאנה,
בן 18.

אלימלך (אבי) ז"ל.

2018-AUG-09

תצבחה